

Konjunktioner II

underordnande konjunktioner

att efter verben *säga, påstår, berätta...*

tidskonjunktion

när: När hon fick brevet blev hon väldigt glad.

medan: Han läser tidningen medan han äter frukost.

innan: Han åt innan han gick.

tills: jag väntar på dig tills du kommer.

förrän: Jag lärde mig inte svenska förrän jag kom till Sverige.

Jag lärde mig svenska innan jag kom till Sverige.

sedan (efter det att)

De gick på bio sedan (efter det att) de hade ätit maten (konjunktion)

De åt middag (först) sedan gick de på bio (adverb)

Han har inte träffat henne sedan påsk (preposition)

därför att/eftersom (orsak)

Erik kunde inte komma därför att han var sjuk.

Eftersom han var sjuk kom han inte till jobbet.

trots att/fastän (motsats)

Trots att det regnade gick hon ut.

även om

Jag måste gå ut med hunden, även om det regnar.

för att (avsikt: det man vill göra, mål)

Karin arbetade mycket för att hon skulle få råd att köpa sig en klänning.

så att (följd, resultat)

Hon skrek så högt att hon blev hes.

om (villkor *ifall* i talspråk)

Om jag vann pengar skulle jag köpa ett hus.

som (jämförelse)

Han är lika lång som jag (är).

än (jämförelse, efter adjektiv i komparativ)

Du springer snabbare än jag (gör).

ju – desto (jämförelse)

Ju större desto bättre.

Ju mer han drack desto fullare blev han.